

[Anne Grete Holmsgård]

handler om nedbringelse af forureningen og forbedring af arbejdsmiljøet ved omlæggelse af processer i den kemiske industri, altså det, vi normalt kalder ringere teknologier. Det er der nogle gode perspektiver i, nogle fornuftige perspektiver i.

Men hvordan får vi den udvikling? Jeg kan ikke rigtig gennemskue, hvad socialdemokratiet egentlig har forestillet sig. Det er svært at se, om det skal være en eller anden form for tilskudslovgivning à la den, der kører og har kørt et stykke tid vedrørende informationsteknologien, eller om man forestiller sig noget andet. Hvordan skal udvælgelsesproceduren være, hvis man f.eks. forestiller sig tilskud? Jeg stiller spørgsmålet nu vel vidende, at det ikke er det her program, der kommer til debat senere hen i folketinget. Det bliver et, der ligner det her, der er betydelig mere løst end det, socialdemokratiet har lavet. Jo mere brug er der for at få det til debat igen i folketinget, inden der bliver afsat et eller andet beløb.

Kofod-Svendsen (KrF):

Både når man hører ministerens redegørelse, som jeg takker for, og når man læser det socialdemokratiske beslutningsforslag, fremgår det jo, at der er bred enighed om betydningen af en bioteknologisk forskning og udvikling herhjemme. Jeg synes, det er glædeligt, at der er denne enighed, og når man har læst trokaforslaget og det socialdemokratiske beslutningsforslag, har jeg nu også vanskeligt ved at se de store forskelle på det, der er udarbejdet. Jeg skal ikke gå ind i debatten om, hvem der har prøvet på at komme først osv. Nu er det afgørende, det væsentlige, hvordan vi kommer videre og når det, vi gerne vil opnå.

Til det socialdemokratiske forslag, som jo er det, vi skal vurdere nu, vil jeg sige, at de fem punkter, der skitseres i begyndelsen af forslaget, synes jeg da er nogle udmærkede målsætninger. Jeg ville selv have formuleret dem en smule anderledes nogle steder, men noget af hovedtendensen er jeg enig i, vil jeg gerne sige.

Det er rigtigt, at det er afgørende, at vi stadig forsker og får ny viden. Det er også motiveret i forslaget, hvordan vi er sakket agterud f.eks. i sammenligning med Japan, og at det på lang sigt vil være ødelæggende

for vores eksport. Så jeg er helt enig i, at vi stadig skal satse på ny viden for at være fremme i forreste række.

Det andet, jeg gerne vil nævne, er betydningen af folkeoplysning og den stadige folkelige debat. Det er jo sådan, at vi i dag kan en hel del ting, men vi er ikke klar over, hvilke konsekvenser det vil få på længere sigt. Her må vi have en debat om spørgsmålet: hvad ønsker vi? Hvilket samfund ønsker vi? Hvilke ting ønsker vi at bruge, men også hvilke ting bør/skal vi sige nej til?

Dermed er vi fremme ved de etiske aspekter. Jo mere vi kan, jo mere kan vi også gøre, som er ødelæggende både for mennesker og for planter og dyr. Det er denne etiske debat, som forslaget jo også nævner flere steder, jeg meget gerne vil understrege betydningen af. Vi skal stadig vurdere, hvad vi vil med både det enkelte menneske og med alt det skabte. Vi har et etisk ansvar for alt det skabte. Vi skal have det aspekt tindrende klart for os, så vi ikke blot stirrer os blinde på de muligheder, vi har.

Men jeg mener heller ikke, at vi må blive så nervøse, så forsigtige, at vi slet ikke tør noget. Jeg tror også, der er et etisk ansvar forbundet med ikke at bruge en ny teknologi. Ikke at bruge den kan også involvere nogle etiske aspekter. Her er jeg også enig i, hvad der er sagt tidligere heroppefra. Skal man kunne kontrollere de risici, der er forbundet med ny teknologi, så er det vigtigt, at det offentlige er i besiddelse af lige så stor viden, som man har ude i industrien, hvor man tager den nye teknologi i anvendelse.

Så vil jeg til sidst, inden min tid er helt udløbet, gøre den bemærkning til den foregående taler, at fødevarerituationen i den tredje verden så sandelig nu får en mulighed for at blive løst ved den nye teknologi. Jeg mener ikke, det blot er et spørgsmål om magtstrukturer og forkert anvendelse af ressourcer. Vi mangler nu også noget viden om, hvordan vi øger fødevarerproduktionen f.eks. i tropeområderne, hvor de største sultproblemer er.

Alt i alt mener jeg, at den nye teknologi ikke alene kunne være til gavn for os herhjemme, men så sandelig også for, at vi når det uhyre vigtige mål at brødføde hele verden. Disse positive aspekter vil jeg først og fremmest understrege, men naturligvis skal mulighederne bruges under etisk ansvar for